

РЕШЕНИЕ

№ 5867

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4861** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Сигма Голд“ ЕООД, [населено място], [улица], вх. „А“, ап. 2, ЕИК[ЕИК], чрез юрк. Г., срещу Ревизионен акт № Р-22221422003406-091-001 / 12. 01. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 350 / 21. 03. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон, тъй като не се касаело за бартер и дружеството не било доставчик на горива. Излага съображения, че доставките, по които е отказано право на данъчен кредит са свързани с предмета на дейност на дружеството. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноските по делото и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221422003406-020-001 от 06. 07. 2022 г., изменена със Р-22221422003406-020-002 /13. 10. 2022 г. и ЗВР № Р-22221422003406-020-003 / 11. 11. 2022 г., издадени от Р. Б., на длъжност началник

сектор „Ревизии“ (оправомощена със Заповед № РД-01-128 / 18. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП С.), е възложено извършването на ревизия на „Сигма Голд“ ЕООД, [населено място], за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01. 03. 2022 г. – 31. 05. 2022 г. Ревизията е следвало да завърши до 12. 12. 2022 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221422003406-092-001 / 22. 12. 2022 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221422003406-091-001 / 12. 01. 2023 г., издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, като е връчен на 16. 01. 2023 г. на електронен адрес.

С РА № П-22221423016989-003-001 / 23. 01. 2023 г. за поправка на ревизионен акт е поправен горепосочения РА.

С жалба вх. № 53-06-542 / 19. 01. 2023 г., е оспорен РА по административен ред.

С решение № 350 / 21. 03. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, издадения РА е потвърден в оспорената част. Решението е връчено на 24. 03. 2023 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-04-230 / 07. 04. 2023 г., издадения РА е оспорен и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен акт № Р-22221422003406-091-001 / 12. 01. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД НАП С., в потвърдената част с Решение № 350 / 21. 03. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, на жалбоподателя „Сигма Голд“ ЕООД, [населено място], са доначислени задължения по ЗДДС общо в размер на 24 790,41 лв. и отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 914,04 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

По отношение на доначисления ДДС.

В хода на ревизията е установено, че „Сигма Голд“ ЕООД е извършвало облагаеми доставки, свързани с международен автомобилен транспорт и спедиторски услуги, включващи организиране и координиране осъществяването на превози на товари по заявки на товародатели или чрез посредничеството на други български и чуждестранни спедиторски дружества. За изпълнение на възложените му транспортни услуги жалбоподателят ползва подизпълнители /превозвачи/, с които е сключило рамкови договори за превоз на товари. Договорено е също ревизираното дружество да осигурява на превозвачите за ползване негови Ш. карти за зареждане на гориво и заплащане на пътни и други такси в Европа. По този начин транспортните дружества получават по-евтино гориво за осъществяването от тях курсове, с оглед обстоятелството, че за общото заредено количество гориво жалбоподателят получава

отстъпки от „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, с който има подписан договор за предоставяне на Ш. карти. Изискванията за издаване на такива карти са наличие на определен брой превозни средства и минимум на заредено гориво за месец, също така внесен депозит за гарантиране на плащанията по кредитните лимити на всички карти. Зареденото гориво се фактурира от „Шел България“ ЕАД, като всяка фактура съдържа информация за количество и стойност на зареденото гориво и номер на превозното средство. „Сигма Голд“ ЕООД отчита платените горива, консумативи и такси, заплатени с Ш. карти, на база получените фактури от издателя им. Впоследствие закупеното гориво се прихваща от задълженията на ревизираното дружество към превозвачите, съгласно споразумение за прихващане. Съгласно споразуменията „СИГМА ГОЛД“ ЕООД заплаща от свое име, но за сметка на превозвача, ползваното гориво по предоставените Ш. карти, като разплащането се урежда с отделен договор. Превозвачът от своя страна се задължава да възстановява на ревизираното дружество тези платени суми.

През периодите м. 03.2022 г. и м. 05.2022 г. жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит за покупки на горива и такси с Ш. карти по фактури, издадени от „САМ и Т“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] с начислен ДДС общо в размер на 18 183,07 лв. и по фактури, издадени от „Шел България“ ЕАД с начислен ДДС общо в размер на 6 607.34 лв.

Относно фактурите с предмет на доставка международни сервизни такси е обяснено, че това са сервизните такси за всяка една Ш. карта, които са определени в договора, сключен между „Сигма Голд“ ЕООД с „Шел България“ ЕАД и приложенията към него. Таксите са неразделна част от обслужването на картите, които от своя страна са обвързани с конкретно превозно средство. Фактурите, издадени от „Шел България“ ЕАД и „САМ и Т“ ЕООД. по които ревизираното лице е ползвало данъчен кредит, са във връзка със заредено гориво с Ш. карта и такса за обслужване на същата от български дружества превозвачи, регистрирани по ЗДДС, които дължат насрещна престация за горивото и таксите към ревизираното лице.

С издателя РА е прието, че в отношенията между „С. Г. ЕООД и дружествата превозвачи е налице хипотезата на бартер по смисъла на чл. 130 от ЗДДС.

Посочено е, че жалбоподателят е ползвал данъчен кредит по фактурите, издадени от „Шел България“ ЕАД и „САМ и Т“ ЕООД за заредено гориво с Ш. карти и такси за обслужване на същите, като в същото време това гориво се използва от превозвачите при извършване на транспортните услуги. Следователно ревизираното дружество не потребява горивото по процесните фактури, а го предоставя на трети лица. поради което горивото е следвало да бъде префактурирано на превозвачите, ведно с таксите, представляващи неразделна част от Ш. картите, които от своя страна са обвързани с конкретно превозно средство.

За „Сигма Голд“ ЕООД е възникнало задължение да го начисли, като издаде фактура и декларира същата в съответните дневници за продажби и СД по ЗДДС. Това не е извършено от страна на ревизираното дружество, поради което на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС. във връзка с чл. 130 от ЗДДС и чл. 54, ал. 1 от ППЗДДС върху данъчна основа определена на база стойността на издадените фактури от „Шел България“ ЕАД и „САМ И Т“ ЕООД е начислен ДДС за м. 03.2022 г. в размер на 16 760.80 лв. и за м. 05.2022 г. в размер на 8 029.55 лв.

От страна на жалбоподателя се излагат съображения, че не се касаело за бартер и освен това дружеството не било доставчик на горива. Сочи се противоречие с

практика на СЕС и на ВАС.

В случая не може да се приеме, че са изпълнени условията за осъществяване на бартер. От страна на жалбоподателя не е поемано задължение за заплащане възнаграждението по договорите за превоз в стоки и по-конкретно в гориво, още повече, че дружеството не притежава и лиценз за доставка или търговия с гориво. Не може да се приеме, че е налице и предоставяне на услуга от страна на „Сигма Голд“ ЕООД към превозвачите във връзка с заплащане на пътни и други такси, тъй като съгласно сключените рамкови договори, възложителят разплаща от свое име, но за сметка на превозвача ползваното гориво по предоставените „Ш.-карти“, като превозвача се задължава да възстановява на възложителя изплатените суми, а при забава възложителят има право да ги приспадне от дължимите суми за възнаграждения.

Не е договорено извършването на услуга за която възнаграждението да е заплатено в друга услуга, поради което неправилно е прието, че е налице бартер.

Изцяло в този смисъл са Решение № 4243 от 20.04.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9057/2022 г., VIII отд. и Решение № 4940 / 25. 05. 2022 г. по адм. д.№ 1510 / 2022 г. на ВАС I отд.

С оглед гореизложеното, съдът намира жалбата за основателна и издадения РА следва да се отмени в тази си част.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит.

С оспорения РА е установено, че за м.03.2022 г. и м. 05.2022 г. жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 4 914,04 лв. по 168 фактури /описани на стр. 37-43 и 44-50 от РД/ за закупени стоки/материали и услуги.

От страна на органите по приходите е прието, че така фактурираните стоки и услуги не са свързани с икономическата дейност на „Сигма Голд“ ЕООД и не са използвани за последващи облагаеми доставки.

Посочено е, че предмет на доставка по част от процесните фактури са: строителни материали, вкл. врати, бетон контакт, розетка за комин, лепило за теракота и фаянс, пясък, цимент, спрей боя и др.; комплект и кабели за видеонаблюдение; стоки за дома; женски якета и панталони; разтегателна маса и столове; лекарствени таблетки; кухненски материали; сервизно обслужване и почистване на автомобили.

От дружеството е обяснено, че закупените строителни материали са вложени в обособяването на две нови работни помещения в [населено място] и в ремонта на офиса, находящ се в С..

Съдът намира жалбата за неоснователна в тази си част.

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

По делото не са представени доказателства стопанисваните апартаменти в [населено място] да се използват във връзка с дейността на дружеството, за да им се извършва ремонт, а и същите представляват именно апартаменти, а не офиси.

Фактурираните женски дрехи и лекарства сами по себе си няма как да са свързани с дейността на дружеството.

Освен това, в хода на ревизията е констатирано, че не са представени голяма част - 146 от описаните общо 168 фактури, поради което не са налице и предпоставките по

чл. 71, т. 1 от ЗДДС, а именно лицето да притежава данъчен документ.

При това положение, съдът намира жалбата за неоснователна в тази си част, поради което същата следва да се отхвърли.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва на страните да се присъдят направените разноски, каквото искане е своевременно направено. Съобразно уважената част от жалбата на жалбоподателя се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 2631, 14 лв. и 50 лв. държавна такса или общо 2681,14 лв. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 791,40 лв. При наличието на две насрещни изискуеми вземания съдът намира, че следва да се извърши прихващане с размера на по-малкото вземане, поради което се дължат разноски единствено на жалбоподателя в размер на 1889,74 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „С. Г.“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221422003406-091-001 / 12. 01. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 350 / 21. 03. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП, В ЧАСТТА, в която са доначислени задължения по ЗДДС общо в размер на 24 790,41 лв.

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Сигма Голд“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221422003406-091-001 / 12. 01. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 350 / 21. 03. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП, В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ, в която е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 914,04 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., да заплати на „Сигма Голд“ ЕООД, [населено място], [улица], вх. „А“, ап. 2, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 1889,74 лв. (хиляда осемстотин осемдесет и девет лева и седемдесет и четири стотинки).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ